

In de school.

„Jantje, vent, vergeet het niet!”
Jantje knikt en — weet het niet.
Hij was juist zoo mooi aan 't spelen
En die les ging hem vervelen.
Wie die namen leeren kan?
„Och, geen mensch,” denkt Jan.

„Jantje, vent, kom jij eens hier!
Zeg eens, hoe heet die rivier?”
Jan staat met zijn mond vol tanden,
Trommelt met zijn beide handen.
„Jantje, die rivier! Kom aan!
Blijf zoo dom niet staan.

Jantje, vent, het eind van 't lied,
Is al weer: „Ik weet het niet.”
Meester zet het domme broekje
Zonder praatjes in een hoekje.
Als straks 't klokje twaalf uur slaat,
Weet ik, wie *niet* gaat.

P. KEUNING.

